

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 maja 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt X/Y

[Sprawa C-516/21 ⁽¹⁾, Finanzamt X (Trwale zainstalowane wyposażenie i urządzenia)]

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 135 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) – Wyjątki od zwolnienia przewidzianego w art. 135 ust. 1 lit. l) – Wynajem trwale zainstalowanego wyposażenia i urządzeń w ramach dzierżawy budynku rolniczego]

(2023/C 216/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Finanzamt X

Druga strona postępowania rewizyjnego: Y

Sentencja

Artykuł 135 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

należy interpretować w ten sposób, że:

nie ma on zastosowania do wynajmu trwale zainstalowanego wyposażenia i urządzeń, jeżeli wynajem ten stanowi świadczenie pomocnicze względem świadczenia głównego polegającego na dzierżawie budynku, wykonywanego w ramach umowy dzierżawy zawartej między tymi samymi stronami i zwolnionego na mocy art. 135 ust. 1 lit. l) tej dyrektywy, a świadczenia te stanowią jedno świadczenie gospodarcze.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 28.2.2022.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – M.D./Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága

(Sprawa C-528/21 ⁽¹⁾, M.D. (Zakaz wjazdu na Węgry))

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka migracyjna – Artykuł 20 TFUE – Skuteczne korzystanie z istoty praw przyznanych przez status obywatela Unii – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Dyrektywa 2008/115/WE – Wspólne normy i procedury stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich – Artykuły 5, 11 i 13 – Bezpośrednia skuteczność – Prawo do skutecznego środka prawnego przed sądem – Decyzja o zakazie wjazdu i pobytu obywatela państwa trzeciego, będącego członkiem rodziny małoletniego obywatela Unii – Zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego – Nieuwzględnienie szczególnej sytuacji tego obywatela państwa trzeciego – Odmowa wykonania orzeczenia sądowego zawieszającego skutki tej decyzji o zakazie – Konsekwencje]

(2023/C 216/13)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M.D.

Strona pozwana: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága

Sentencja

1) Artykuł 20 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie wydaniu przez państwo członkowskie decyzji o zakazie wjazdu na terytorium Unii Europejskiej wobec obywatela państwa trzeciego będącego członkiem rodziny obywatela Unii, będącego obywatelem tego państwa członkowskiego, który nigdy nie korzystał z przysługującej mu swobody przemieszczania się, bez uprzedniego zbadania, czy między tymi osobami istnieje stosunek zależności, który w rzeczywistości zmuszałby tego obywatela Unii do opuszczenia tego terytorium, rozpatrywanego jako całość, w celu towarzyszenia temu członkowi jego rodziny, a jeśli tak, to czy powody, dla których decyzja ta została wydana, zezwalają na odstępstwo od pochodnego prawa pobytu tego obywatela państwa trzeciego.

2) Artykuł 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie temu, by wobec obywatela państwa trzeciego, który powinien być być adresatem decyzji nakazującej powrót, bezpośrednio po wydaniu wobec niego decyzji o cofnięciu, ze względów związanych z bezpieczeństwem narodowym, przysługującego mu prawa pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego została z tych samych powodów wydana decyzja o zakazie wjazdu na terytorium Unii Europejskiej, bez wcześniejszego uwzględnienia jego stanu zdrowia oraz, w stosownych przypadkach, jego życia rodzinnego i dobra jego małoletniego dziecka.

3) Artykuł 5 dyrektywy 2008/115 należy interpretować w ten sposób, że:

w przypadku gdy sąd krajowy rozpatruje skargę na decyzję o zakazie wjazdu wydaną na podstawie uregulowania krajowego niezgodnego z tym art. 5 i niepodlegającego wykładni zgodnej, sąd ten powinien odstąpić od stosowania tego uregulowania w zakresie, w jakim narusza ono wspomniany artykuł i – jeżeli okaże się to konieczne dla zapewnienia pełnej skuteczności tego przepisu – bezpośrednio zastosować ten artykuł do zawisłego przed nim sporu.

4) Artykuł 13 dyrektywy 2008/115 w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie praktyce krajowej, zgodnie z którą organy administracyjne państwa członkowskiego odmawiają wykonania prawomocnego orzeczenia zarządzającego zawieszenie wykonania decyzji o zakazie wjazdu ze względu na to, że w odniesieniu do tej ostatniej decyzji dokonano już wpisu do systemu informacyjnego Schengen.

(¹) Dz.U. C 431 z 25.10.2021

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 4 maja 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rayonen sad – Kula – Bułgaria) – OP (C-529/21), MN (C-530/21), KL (C-531/21), IJ (C-532/21), GH (C-533/21), EF (C-534/21), CD (C-535/21), AB (C-536/21), AB (C-732/21), BC (C-733/21), CD (C-734/21), DE (C-735/21), EF (C-736/21), FG (C-737/21), GH (C-738/21)/Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Sprawy połączone od C-529/21 do C-536/21 i od C-732/21 do C-738/21 (¹), Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” (Praca w porze nocnej) i in.)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Organizacja czasu pracy – Dyrektywa 2003/88/WE – Artykuł 1 ust. 3 – Zakres – Artykuł 8 – Artykuł 12 – Bezpieczeństwo i ochrona zdrowia pracowników wykonujących pracę w porze nocnej w miejscu pracy – Ochrona pracowników wykonujących pracę w porze nocnej dostosowana do charakteru ich pracy – Dyrektywa 89/391/EWG – Artykuł 2 – Pracownicy sektora publicznego i pracownicy sektora prywatnego – Artykuł 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Równość traktowania]

(2023/C 216/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rayonen sad – Kula